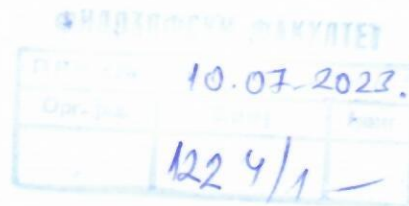

Етичкој комисији Филозофског факултета у Београду

МИШЉЕЊЕ

- Поводом Захтева за утврђивање неакадемског понашања -

Именовани смо за чланове Стручне комисије у поступку који се води пред Етичком комисијом Филозофског факултета, поводом Захтева за утврђивање неакадемског понашања, одлуком Наставно научног већа Филозофског факултета у Београду, одлуком Већа групација друштвено хуманистичких наука Универзитета у Београду и одлуком Савета за високо образовање Републике Србије.

Захтев за утврђивање неакадемског понашања Етичкој комисији Филозофског факултета упутио је др Филип Чукљевић, научни сарадник на Институту за филозофију Филозофског факултета у Београду, против проф. др Машана Богдановског, ванредног професора на Одељењу за филозофију, поводом чланка „Инференцијални контекстуализам као епистемичка антискептичка стратегија“, објављеног 2014. године у часопису *Theoria* 57 (3), стр. 79-91.

Текст који др Филип Чукљевић наводи у Захтеву јесте текст Данкана Причарда (Prichard, Duncan. 2005. Wittgenstein's On Certainty and Contemporary Anti-scepticism. У: Moyal-Sharrock, W. H. Brenner, 2005. Readings of . Wittgenstein's On Certainty. New York: Palgrave Macmillan, 189-224.

У Захтеву за утврђивање неакадемског понашања наведене су 184 реченице и др Чукљевић тврди да „највећи део плагираних реченица само је преведн са енглеског на српски језик, понегде са мањим изменама. Мали број тих реченица нема исту структуру, али изражава исту мисао.“

Причард и Богдановски се баве истим проблемом, користе исту епистемолошку терминологију и позивају се на исту литературу. Такође, значајан број реченица подвучених у тексту професора Богдановског представљају општа места не само у епистемолошкој литератури већ и у разговорима између епистемолога. У складу са овим ставкама, можемо поделити подвучене реченице у две групе. Прва је условљена нешто

специфичнијим теоријским оквиром инференцијалног контекстуализма, док је друга једноставно саставни део речника једног епистемолога.

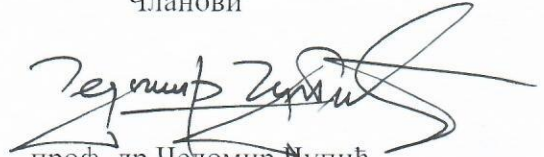
Уско дефинисани теоријски контекст ограничава употребу техничког вокабулара до те мере да су не само језичка, већ често и идејна и интерпретативна преклапања неизбежна и ово није ни у ком случају јединствено за текстове Богдановског и Причарда. То је сасвим уобичајна последица чињенице да аутори који се баве истом проблематиком употребљавају унапред установљене речи и појмове, и фразе. Такође, филозофска и научна литература садрже и примере конвергенције у закључцима који проистичу из истих премиса, то јест из исте основне литературе коју аутори користе. Другим речима, аутори који читају исту литературу, баве се истом проблематиком и циљају да реше исти или сличан проблем, све време користећи унапред усвојен технички жаргон. Текст проф. Богдановског је прегледног карактера, са оригиналним закључком који се разликује од закључака аутора који се баве овом тематиком, укључујући и текстове Данкана Причарда.

Имајући у виду наведено, као и да је текст повучен (<https://doi.org/10.2298/TNEO2301165E>) због „непрецизности у референцама“, сматрамо да нема потребе да улазимо у појединачно анализирање појединачних реченица које стоје у Захтеву. Мишљења смо да нема довољно елемената на основу којих бисмо могли да тврдимо да је проф. др Машан Богдановски починио озбиљније кршење Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду за које га др Филип Чукљевић терети.

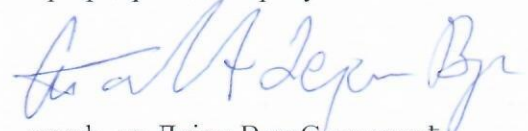
Београд

30.6.2023.

Чланови

проф. др Чедомир Чупић

проф. др Дејан Вук Станковић

доц. др Стефан Мићић

др Адам Недељковић